

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ус 14/10
30.11.2010. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Мирјане Ивић и Виде Петровић-Шкоро, чланова већа, са саветником суда Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Првог основног суда у Београду и Управног суда, у правној ствари М.З. из Б., улица ..., у предмету накнаде трошкова коришћења здравствене заштите у иностранству, у нејавној седници већа одржаној дана 30.11.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овој правној ствари **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Виши суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Први основни суд у Београду поднео је захтев за решавање сукоба надлежности са Управним судом, Одељење у Нишу, који се решењем П -3 У ... од 15.07.2010. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца М.З. из Б. поднета против решења Републичког завода за здравствено осигурање ... бр. ... од 02.11.2007. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Комисије за коришћење здравствене заштите у иностранству и упућивања на лечење у иностранству ... број ... од 09.08.2006. године којим је одбијен, као неоснован, његов захтев за исплату накнаде трошкова здравствене заштите коришћене у ... у периоду од 24. до 25.02.2005. године. Тужба је поднета дана 10.03.2008. године Окружном суду у Београду, који се решењем У. ... од 11.04.2008. године огласио стварно ненадлежним за решавање ове управне ствари и списе предмета доставио Врховном суду Србије као стварно и месно надлежном суду на даљи поступак. Управном суду је 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова уступљен наведени предмет Врховног суда Србије.

Први основни суд у Београду сматра да није надлежан за решавање у овој правној ствари и не прихвата разлоге дате у образложењу решења Управног суда, Одељења у Нишу којим се огласио стварно ненадлежним за решавање у овој правној ствари и списе предмета доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даљи поступак. Први основни суд у Београду сматра да је одредбом члана 29. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" број 116/08) прописано да Управни суд суди у управним споровима па обзиром да је тужилац поднео тужбу ради поништаја решења Републичког завода за здравствено осигурање који представља управни акт републичког органа, то је имајући у виду одредбе члана 175. Закона о здравственом осигурању ("Сл. гласник РС" 107/05) за решавање ове управне ствари надлежан Управни суд.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" број 116/08), по налажењу Врховног касационог суда, за решавање у овој правној ствари надлежан је Виши суд у Београду на основу члана 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова и члана 4. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Сл. гласник РС" број 116/08).

Тужилац је поднео тужбу Окружном суду у Београду против решења Републичког завода за здравствено осигурање ... бр. ... од 02.11.2007. године којим је одбијена, као неоснована његова жалба изјављена против решења Комисије за коришћење здравствене заштите у иностранству и упућивања на лечење у иностранству ... број ... од 09.08.2006. године којим је одбијен захтев тужиоца за исплату накнаде трошкова здравствене заштите коришћене у ... у периоду од 24. до 25.02.2005. године.

Тужилац је дана 18.11.2005. године поднео Комисији за коришћење здравствене заштите у иностранству захтев за накнаду трошкова лечења обављеног у ... у укупном износу од 60.240,96 USD. Одредбом члана 68. Закона о здравственом осигурању ("Сл. гласник РС" бр. 18/92... 45/05) који је био у примени до 10.12.2005. године значи и у време подношења захтева, прописано је да се против коначног акта Филијале завода, односно Завода односно организације којим је одлучено о праву из здравственог осигурања, не може водити управни спор. Против одлуке из става 1. овог члана може се тражити заштита тог права пред надлежним судом у року од 30 дана од дана пријема те одлуке. Према члану 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова, Виши суд је надлежан, између осталог, да суди у првом степену у споровима поводом обавезног социјалног осигурања, ако није надлежан други суд. Према члану 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл.гласник РС“ број 84/04... 3/10) здравствено осигурање спада у обавезно социјално осигурање.

Код оваквог стања ствари погрешно се Први основни суд у Београду, изазивајући сукоб надлежности са

Управним судом, позива на одредбе члана 175. Закона о здравственом осигурању ("Сл. гласник РС" 107/05, 109/05, 106/06) који је ступио на снагу 10.12.2005. године и који није био у примени у време када је тужилац поднео захтев за накнаду трошкова лечења у иностранству. Према члану 175. став 1. наведеног Закона, против коначног акта Републичког завода којим је одлучено о праву из здравственог осигурања, може се покренути управни спор, док је ставом 2. истог члана прописано да, изузетно од става 1. овог члана против коначног акта Републичког завода за остваривање права на здравствену заштиту из члана 34. до члана 46. овог Закона, не може се покренути управни спор, а против тих одлука може се тражити заштита тог права у парничном поступку пред надлежним судом.

Како се надлежност суда за одлучивање по поднетој тужби одређује на основу закона који је у примени у време подношења захтева за остваривање права из здравственог осигурања, то сагласно цитираним одредбама члана 68. Закона о здравственом осигурању („Сл.гласник РС“ број 18/92 ...45/05) којим је искључено вођење управног спора за заштиту права из здравственог осигурања и члана 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд одлучујући по захтеву за решавање сукоба надлежности налази да је за одлучивање по тужбама за заштиту права из здравственог осигурања поднетим против одлука донетих по Закону о здравственом осигурању ("Сл. гласник РС" бр. 18/92... 45/05), који је био у примени до 10.12.2005. године, стварно надлежан Виши суд.

За одлучивање по тужбама за заштиту права из здравственог осигурања поднетим против одлука донетих по Закону о здравственом осигурању ("Сл. гласник РС" бр. 107/05, 109/05 и 106/06), који је ступио на снагу 10.12.2005. године, стварно је надлежан Виши суд, када је одлучивано о праву на здравствену заштиту из члана 34. до члана 46. овог Закона, а када је одлучивано о праву из здравственог осигурања стварно је надлежан Управни суд.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 2. и члана 90. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Власта Јовановић,с.р.